

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32168/2023
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „АМС Осигурање“ а.д.о Београд, чији је пуномоћник Ивона Антић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Живко Ракоњац, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/23 од 12.07.2023. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/23 од 12.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/23 од 12.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 3520/21 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга по основу регреса, исплати новчани износ од 497.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.01.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 84.480,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1119/23 од 12.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због уједначавања судске праксе и разматрања правног питања у интересу грађана.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одлучено је у регресном захтеву, у чињеничноправној ситуацији да је тужилац као осигуравач, правном следбенику оштећеног лица, исплатио накнаду штете, која је последица саобраћајне незгоде изазване скривљеном радњом туженог, који је управљајући аутомобилом ударио у бицикл којим је управљао пок. ББ, који је услед задобијених повреда преминуо на лицу места. Тужбени захтев је усвојен применом одредби чланова 929. и 941. Закона о облигационим односима и члана 29. Закона о обавезном осигурању у саобраћају. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Из достављених извода из одлука на које је ревизијом указано и које су приложене уз ревизију произлази да се не ради о истим или сличним чињенично-правним ситуацијама, па се не може ни говорити о неуједначеној судској пракси.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.08.2019. године. Вредност предмета спора је 497.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови тужиље за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни за вођење овог поступка, те је применом чланова 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић